

L'Assistència Mèdica Municipal a París i a Roma

per

JOSEP TRAGANT

Gràcies a la bondat del Dr. A. Guérin, secretari general de la Societat Mèdica des Bureaux de Bienfaisance de París, exposaré unes poques dades explicant quelcom de l'organització mèdica municipal de la ciutat de París, no estenent-me en molts detalls més propis d'un llibre.

Començarem dient que l'assistència mèdica municipal a París l'any 1934, importà un pressupost global de 662.676.731 francs, quantitat que per si sola dóna ja una idea del volum de l'Assistència. Amb tot, d'aquesta suma, únicament es gasten 17.875.947 francs pels Bureaux de Bienfaisance o sia pel servei dirigit pels Bureaux que comprèn la visita domiciliària i de Dispensari als malalts pobres.

Els metges inscrits als Bureaux de Bienfaisance ingressen per concurs, essent la seva organització cosa a part i diferent de l'hospitalària.

A París hi ha 20 districtes municipals i un o més Dispensaris mèdics a cada districte, segons el nombre d'habitants i la pobresa de llurs veïns; certes barriades dels arrabals tenen 15 vegades més d'habitants que d'altres del centre. Per aquest motiu els metges de l'Assistència domiciliària són en més quantitat en els barris perifèrics (12 metges en el districte XVII i 2 en el districte II).

El Dispensari mèdic funciona únicament dues hores diàries, essent tancat els dies de festa (diumenges i altres festivitats, inclús les religioses reconegudes pel Concordat, com són Nadal, Assumpció, Ascensió, Tots Sants i a més les nacionals). En aquests Dispensaris es fa visita de clínica mèdica; excepcionalment hi tenen lloc consultes d'especialitats. En el districte V hi ha un Dispensari amb tres metges: un tocòleg, un otorinolaringòleg i un oftalmòleg. Generalment en cada Dispensari només hi ha un metge que cada dia, per espai de dues hores, rep al públic pobre

de la barriada que per llurs dolències no està obligat a fer llit.

L'Assistència mèdica a domicili topa amb les mateixes dificultats de tot arreu, com és la falta d'assistència extramèdica, havent el malalt d'ésser atès per les veïnes i moltes vegades per les germanes de la Caritat (monges), les quals van gratuïtament a fer d'infermeres als domicilis dels malalts pobres.

Unicament és assistida a domicili la persona inscrita en el Bureau de Bienfaisance, on les inscripcions són de vells, d'incurables, de famílies amb quatre o més fills i obrers sense feina.

Els metges que compleixen el càrrec d'anar a domicili, són avisats en llurs pròpies estances, directament per la persona interessada en què es faci la visita.

Per regla general les especialitats mèdiques estan totes centralitzades als hospitals, i els malalts de Beneficència han d'anar als Dispensaris dels Hospitals per a les consultes.

El servei del metge de guàrdia permanent està assegurat en la part quirúrgica pel metge intern de guàrdia dels Hospitals, lloc on són portats tots els accidents del carrer, del treball, etc.

Tots els accidents quirúrgics de la via pública, així com els accidents del treball i en general en tota la cirurgia d'urgència, es recull el traumàtic del mateix lloc on a pres mal i mitjançant els autos ambulàncies portat a l'Hospital.

Les ambulàncies formen organització a part de l'Assistència pública, depenent de la Prefectura de Policia, responnent a una demanda telefònica tant de dia com de nit.

Cert nombre de metges, nomenats per la Prefectura de Policia acompanyen a les Ambulàncies i compleixen el servei de medicina d'urgèn-